



06. Maj 2019

FM 2019/178
Aqqalu C.Jerimiassen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at genindføre godtgørelsesordningen på området for sukkerafgifter med henblik på at forbedre konkurrenceevnen hos lokale producenter af sukkerholdige produkter som eksempelvis is og kage. Godtgørelsesordningen skal genindføres med virkning fra 1. januar 2020.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

Demokraterne har råbt højt om liv med sundhed, bevægelse og et liv med motion her på det sidste. Når man begynder at læse forslaget om dette, kan man ikke undgå at klø sig lidt på hovedet, da deres handlinger er så modstridende med dette.

Derfor vil jeg gerne spørge foreslagsstilleren som er kommet med dette forslag, hvorfor der er blevet forelagt et så modstridende forelæggelse.

I taler jo altid om ”realpolitik”, i modstrid med symbolpolitik, og I har forelagt tydeligt, at det ikke skal være en økonomi med håb som grundlag, f.eks. i Finansloven er der en konto 64.10.25, med 48mio som indestående vil I ikke godkende, det der viser at der er olie i Grønland samt en konto der har til formål at fremme Grønland og beslutter at I hellere vil bruge pengene til sport. I modsætning har man lyst til at sige dette imod og sige at I altid taler om jeres blå politik samtidig med, at I mener at den mulige største indtægt i Grønland, har I ikke lyst til at støtte.

Nu vil I gerne have genindført tilbagelevering/ retur ordning af sukker og sødestoffer , oveni købet jeres snak om sport, og man undres over om dette skal forstås sådan; at I kun håber på at de sukkerholdige varer ikke vil blive købt af sportsudøvere, lige meget om prisen bliver sat ned, eller om I bare håber på at borgerne ikke vil blive mere overvægte af den grund.

Handelsfolk der handler med sukkerholdige varer, kan man gå ud fra at de har lagt mærke til, at retur- ordningens stop, man kan forestille sig at dette er nok er blevet betalt af os forbrugere med tilbagevirkende kraft.

Jeg husker meget klart, da Nuuk Imeq A/S handlede med velmagende saftevand, samt har hørt at dette kun har givet underskud, på grund af alt for høje afgifter, hvorfor dette har forårsaget at de har været nødsaget til at indstillet deres produktion.

Det er almindeligt at se kager og lignende der er kommet til Grønland, som pre-producerede frosne produkter i kysten, det er også almindeligt ting at se i bygderne at der findes ovne kaldet bake-off , som man bruger og man kan tilmed sige, at dette også er almindeligt at se i de større byer. Man kan



ligeså godt sige at, Pisiffik og Kalaallit Nunaanni Brugseni er de eneste store producenter af deres egne bagerier, undtagen de få små selvstændige bagerier kysten, som har eksisteret i længere tid. Hvis dette forslag bliver godkendt, og forslagsstillerne skal fortsætte deres ”realpolitik” mener vi fra Atassut, at vi bliver nødt til at fortælle vores børn meget mere om Karius og Baktus, for hvis sodavand, bagværk som kager, hanekam og spandauere, der næsten kun udelukkende består af sukker skal blive billigere, er vi nødt til at bruge flere kræfter for at forebygge børnenes lyst til at købe mere af den slags af deres meget begrænsede lommepenge.

I forlængelse med dette, skal det oplyses at vi bliver nødt til at koncentrere os om at forebygge elevernes lyst til at spise usundt mad til deres frokost.

Derfor vil vi gerne fra Atassut henvise dette forslag til det rette udvalg til undersøgelse.